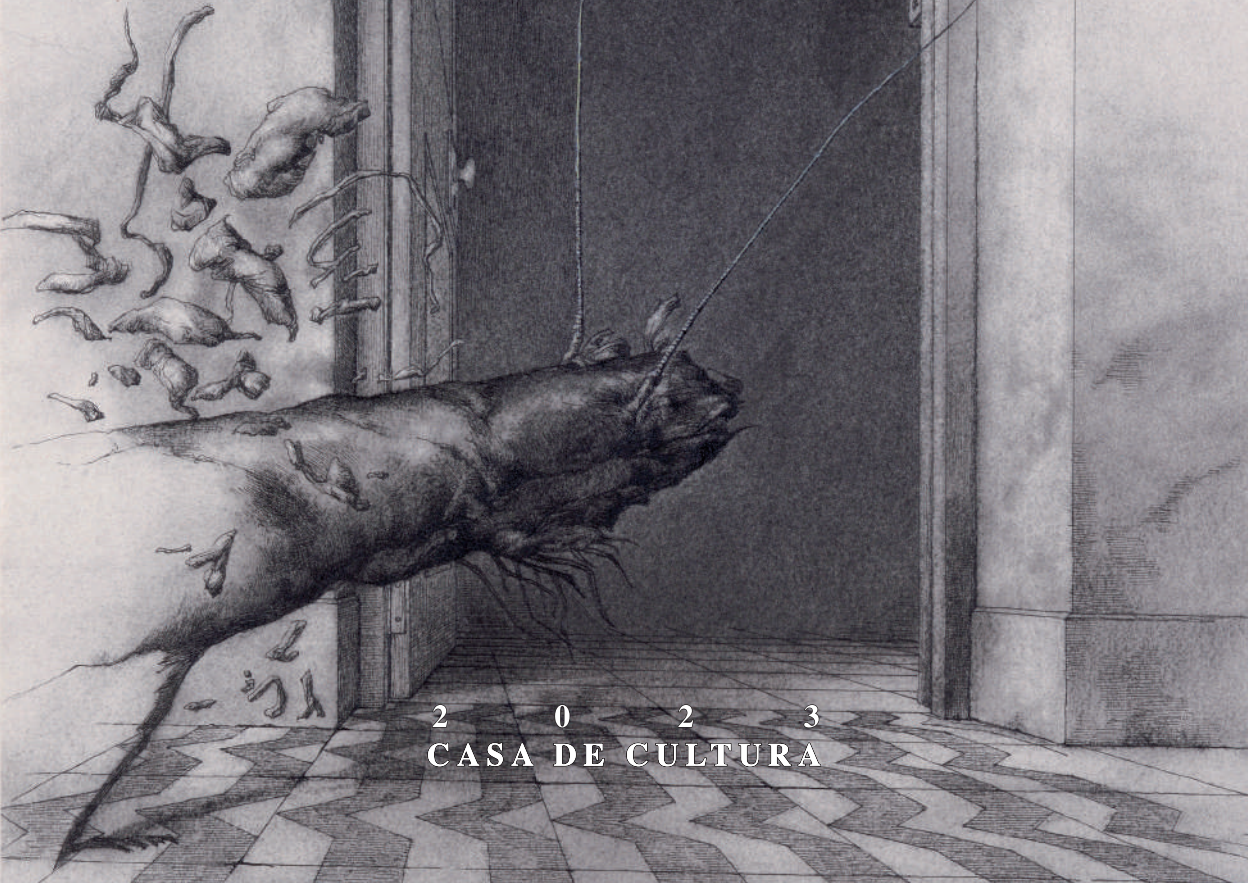

C. ARENAS/ J. CASTEJÓN

LA RAÓ DELS SOMNIS

José Hernández

2 0 2 3
CASA DE CULTURA

LA RAÓ DELS SOMNIS

C. ARENAS / J. CASTEJÓN

LA RAÓ DELS SOMNIS

José Hernández

2 0 2 3
CASA DE CULTURA

ÀREA DE CULTURA / AJUNTAMENT D'ALCOI

President: Antoni Francés, Alcalde d'Alcoi

Coordinació: Raül Llopis, Regidor de Cultura

ARTS PLÀSTIQUES/ CONSELL ASSESSOR:

A. Alberola	M. Conca	M. Navarro
E. Balaguer	C. Cortés	S. Pastor
A. Beneito	C. Dalfó	C. Perelló
S. Bofill	D. Giralt	J. Sou
M. Boix	M. Guillem	J. Tormo
J. Botella	R. Juan	F. Ventura
N. Cadenes	C. Jorques	F. Verdú
R. de la Calle	V. Luna	V.M. Vidal
J. Castejón	J. Maluquer	S. Vilaplana
F. Castro	X. Montllor	M. Zingraff

DIRECCIÓ:

Antoni Miró

Edita: Ajuntament Alcoi

© Dels autors

© AMB-Disseny

© Ajuntament d'Alcoi

Maquetació: AMB i Joan PS per a Digital[...]Gràfic

Traducció i correcció: Gabinet de Normalització Lingüística d'Alcoi

AJUNTAMENT D'ALCOI

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE
AJUNTAMENT D'ALCOI

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT
AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTIS

ELS AUTORS CEDEIXEN VOLUNTARIAMENT ELS DRETS DE REPRODUCCIÓ

L A R A Ó D E L S O M N I

Presentem, en la Casa de Cultura d'Alcoi, amb la col·laboració de L'Espai d'Art Joan Castejón de Dénia i de la Càtedra Antoni Miró de la Universitat d'Alacant, una exposició d'un dels grans artistes del panorama mundial: José Hernández (1944-2013).

Reconegut internacionalment i amb una extensa trajectòria, Hernández ocupa un lloc d'excepció en l'art modern espanyol: és l'indiscutible mestre de l'art fantàstic.

El seu univers personal, coherent i perturbador, ens introdueix en una obra de tints surrealistes en el qual estranyes figures deambulen en escenaris teatrals i barrocs. Geometries implacables, ruïnes, màscares, rostres tumefactes, efggies indesxifrables, personatges quimèrics, anatomies llenyoses i cossos que es metamorfosen, habiten en la seua obra, en la qual melancolia, angoixa i terror es fonen en una sensació de misteriosa i atractiva bellesa.

L'exposició aplega 60 peces de l'artista -moltes inèdites- que mostren les tècniques que ha utilitzat i les etapes per les quals ha transitat al llarg de la seua carrera, especialment dibuixos, però també olis i gravats. Hi trobem cartells, personatges i criatures fantàstiques, arquitectures, dissenys d'escenografies i il·lustracions per a llibres. El cosmos fantàstic d'Hernández es desplega a través d'un llenguatge plàstic propi en el qual el dibuix té un paper essencial, ja que és aquest el que articula la part central del seu treball. L'artista ha desenvolupat la seua obra amb diverses tècniques i formats, però la pintura a l'oli i el gravat a l'aiguafort són els seus dos camps d'expressió predilectes, inseparables i complementaris.

La literatura ha sigut el seu gran company de viatge, igual que el teatre, l'òpera i el cinema. En observar les seues peces, trobarem ressos de Calderón de la Barca, Cervantes, Neva, Lautréamont, Kafka, Rimbaud, Buñuel, Poe o Lovecraft, però també de molts altres. En Hernández, el que és antic roman present; el que és decadent és actual. La seua minuciosa cal·ligrafia i tàctil poesia pictòrica alberguen un missatge sensorial, ens indueix a indagar en les seues claus esotèriques. Un univers arcà, místic, relacionat amb l'ocultisme i l'alquímia oriental, se'ns presenta en contemplar les seues creacions. L'espectador ha de descobrir l'enigma que s'oculta en cada una de les obres i endinsar-se en un món que suggereix passions, reflexions i sensacions diverses.

José Hernández és un artista difícil de classificar. Sempre va anar contra corrent dels imperants realismes dels setanta a Europa i a Espanya. En l'inici del nou mil·lenni, en un món en permanent autodestrucció i amb esdeveniments descoratjadors, les seues metàfores mortuòries; els elogis de la descomposició; la passió per l'escatologia; la crítica als excessos, inclosos els de qualsevol exercici abusu del poder; la deterioració social o el destí tràgic de l'ésser humà són temàtiques que continuen estant d'actualitat.

Carles Arenas

A JOSÉ HERNÁNDEZ POETA DE L'OMBRA

De tu són els somnis i les portes entreobertes de les preguntes, la soledat autodidacta i les ales trencades untades amb mel i amb la màgica contenció dels teus colors.

De tu, també, la solitària tasca d'autor exquisit que ha anat deixant trossets escampats per camins de cendres, sense orientar-nos amb alguna etiqueta fàcil o data de caducitat. Així ens parem enfront de l'espill atemporal dels teus quadres per a veure't planar sobre els fons de Rembrandt i envernissar amb les llums de Bellmer, no sense abans haver despertat d'una llarga migdiada en companyia de Kafka.

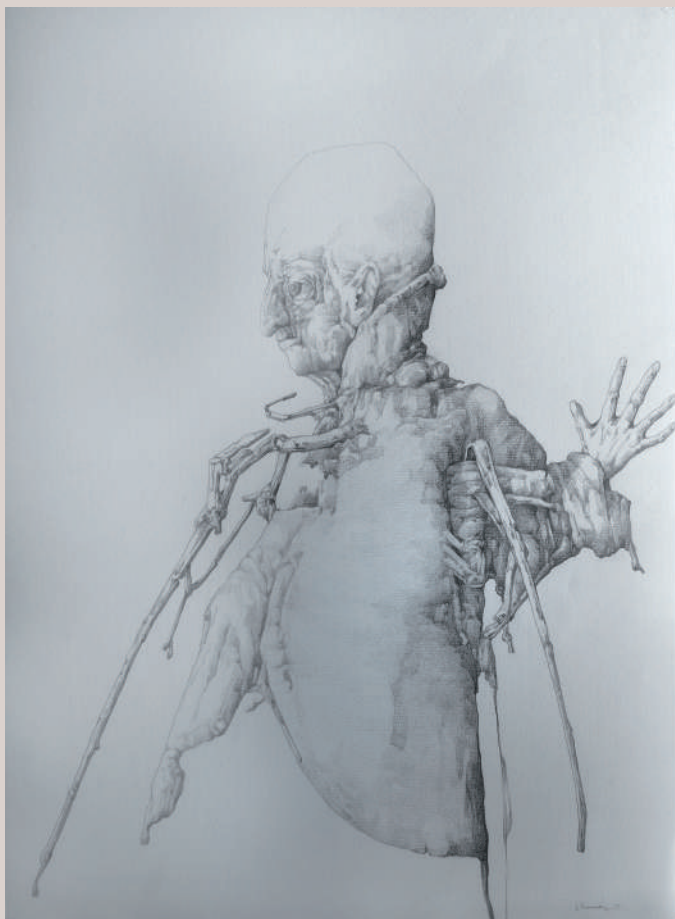
Fragments de l'inestable després d'aqueix anar i vindre pels territoris misteriosos de l'ànima fins al vertigen d'aquests temps que ens queden.

Mestre, t'agraïsc que hages mort i renascut en cada escenari de la teua obra i que continues surant, vida amunt, sobre la corfa d'un immens crustaci i et detingues una miqueta a Dénia, per a, així, mostrar-te i recordar-te tan de prop.

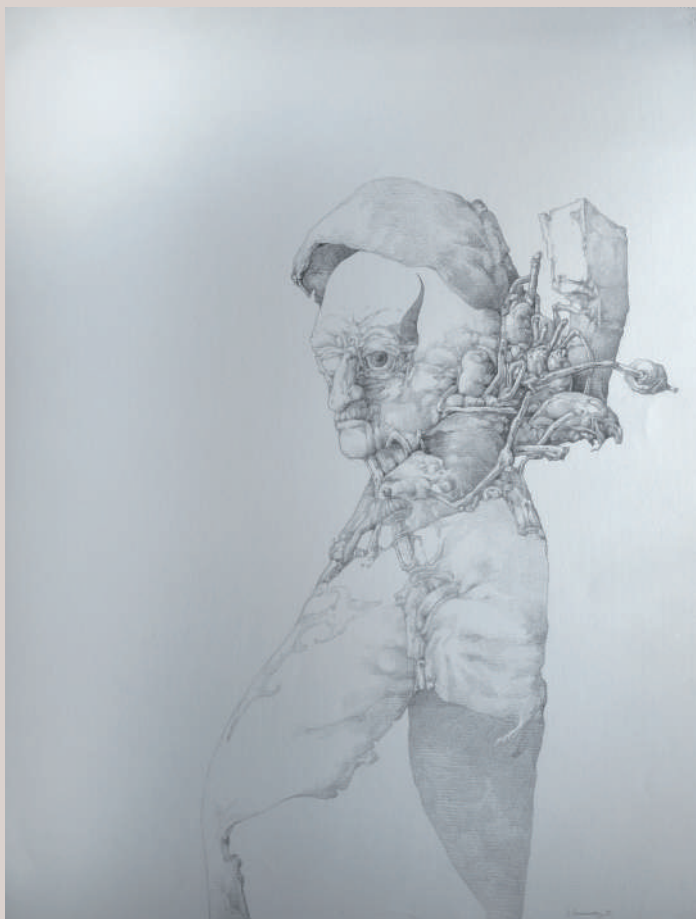
**Joan Castejón,
tardor del 2022**

Cavaller de l'etern retorn I. 1975. Dibuix a llapis. 50x65 cm

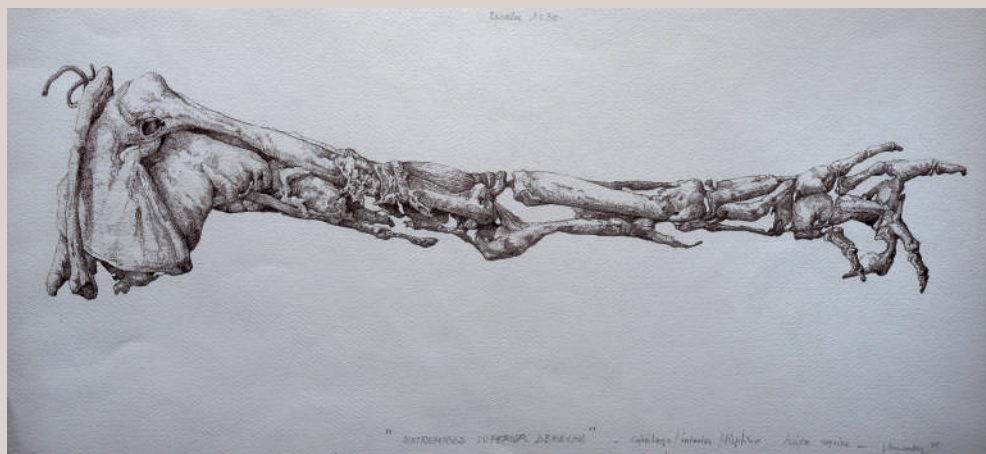
El cavaller alat. 1975. Dibuix a llapis. 75x55 cm

Contemplador. 1975. Dibuix a llapis. 75x55 cm

La història. 1975. Dibuix a llapis. 50x70 cm

Extremitat superior dreita. 1975. Tinta xinesa negra. 22x47,5 cm

Cara A. 1977. Tinta xinesa negra. 20,4x14 cm

Cara E. 1977. Tinta xinesa negra, 20,4x14 cm

Cara B. 1977. Tinta xinesa negra. 20,4x14 cm

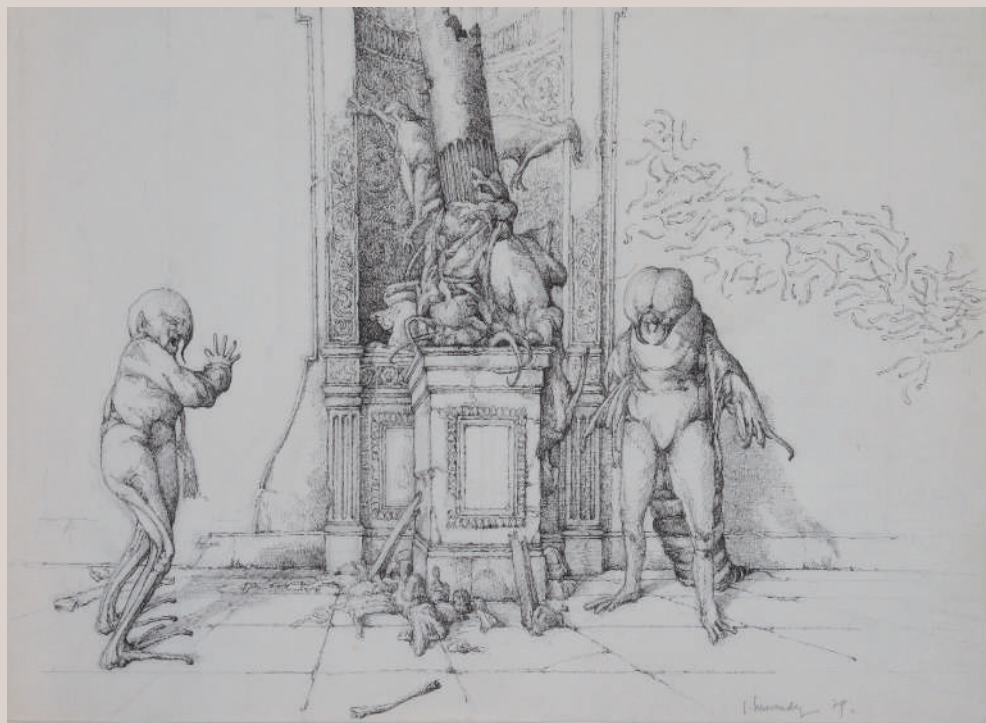
Cara D. 1977. Tinta xinesa negra. 20,4x14 cm

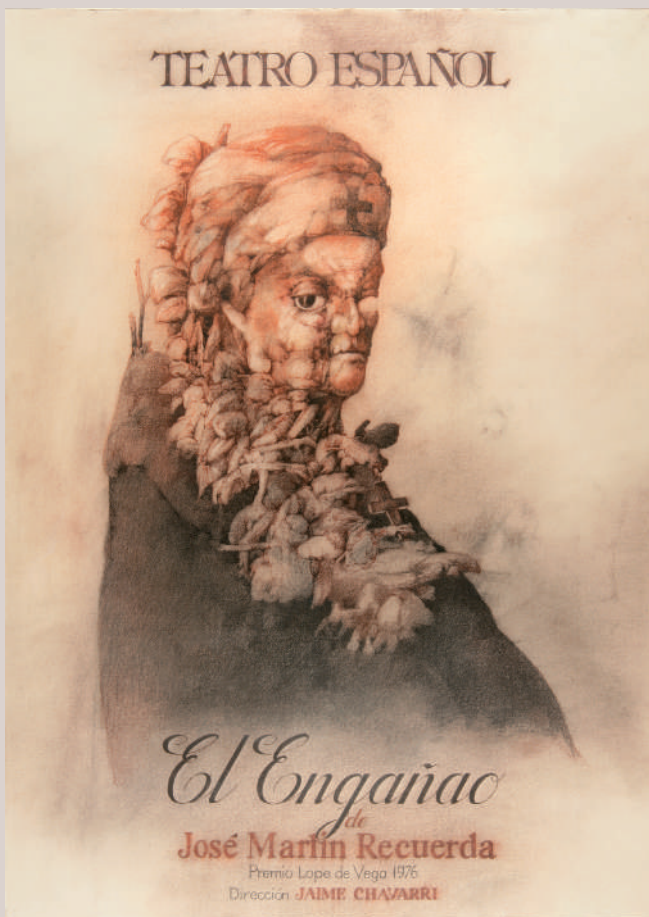
El llindar de la por. 1977. Llapis i tinta. 20x30 cm

“Así que pasen cinco años”. 1978. Decorat per a La Biblioteca. Llapis, tinta i aquarel·la. 32x52 cm

Profanació. 1979. Tinta xinesa negra. 23x31,4 cm

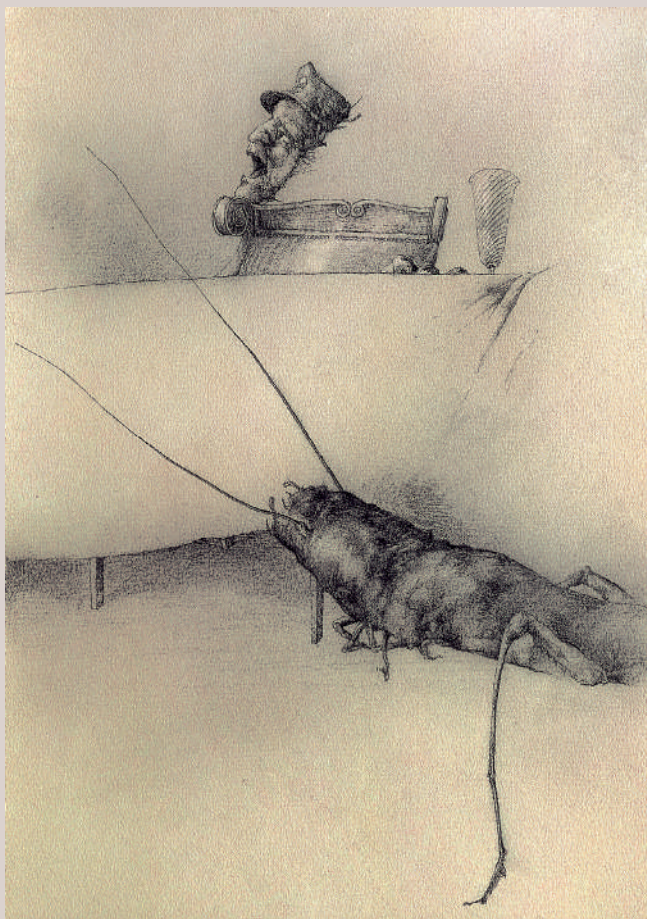
El engaño. 1980. Cartell per a l'obra de José Martín Recuerda. Dibuix a color, 70x50 cm

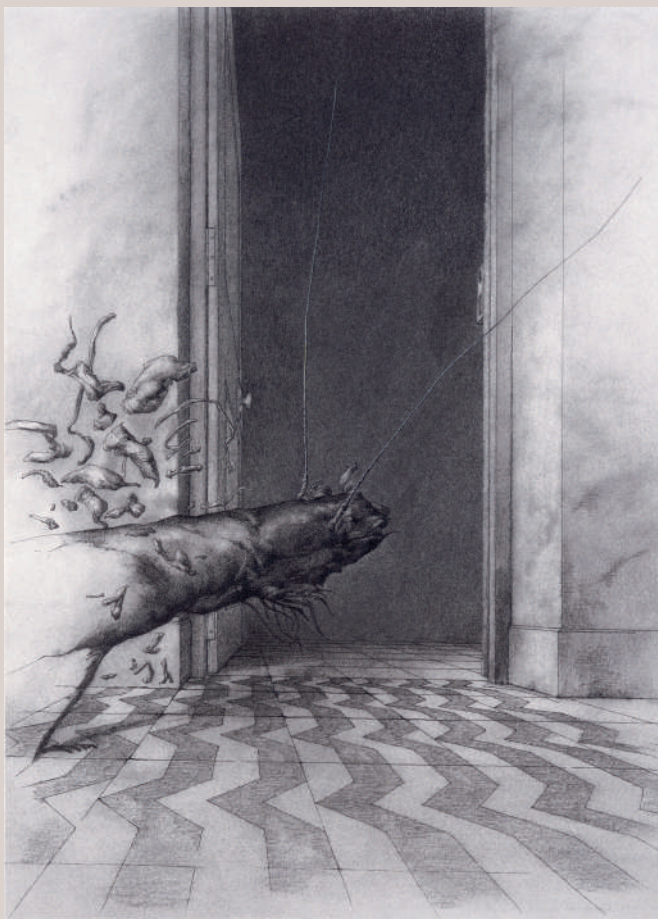
Santander II (L'art surrealista). 1981. Cartell. Dibuix a color. 70x50 cm

Al-legoria. 1983. Dibujos. 10x7 cm

Metamorfosi XIV. 1985. Llapis i tinta. 32,5x23 cm

Metamorfosi XV. 1985. Lapis i tinta. 32,5x23 cm

Talismà XVI. 1985. Llapis i tinta. 2 x65 cm

Talismà XXIX. 1985. Llapis i tinta. 26x65 cm

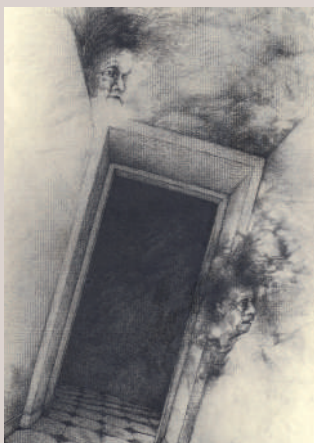
De casta. 1988. Dibuix. Llapis i tinta. 12,5x12 cm

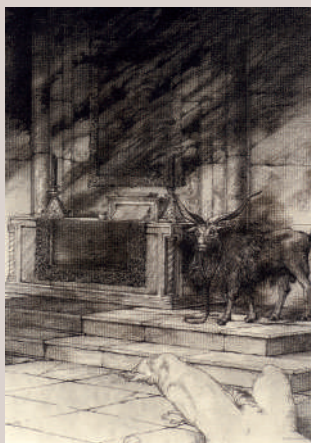
Sobre herois i tombes III, 1989. Llapis i tinta. 26,5x16 cm

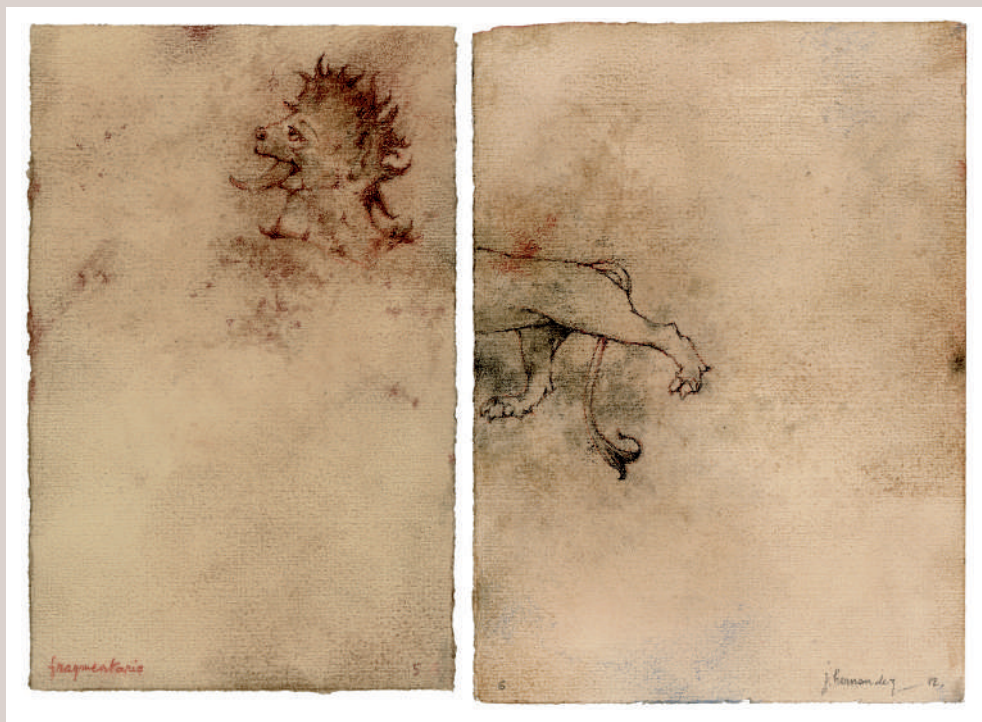
Là-bas VII, 1991. Llapis i tinta. 27x19 cm

Sobre herois i tombes V, 1990. Llapis i tinta. 35x25 cm

Là-bas IX, 1991. Llapis i tinta. 27x19 cm

Fulls de breviari I (díptic). 2012. Dibuix. 16,5x10,5 cm / 17,3x12,5 cm

L'amplada d'un somni. 2000. Dibix. 25x17,5 cm

Espectre de nit III. 2003. Dibuix. 20x15 cm

Perro raya la noche VIII. 2003. Llapis i carbó. 34x24cm

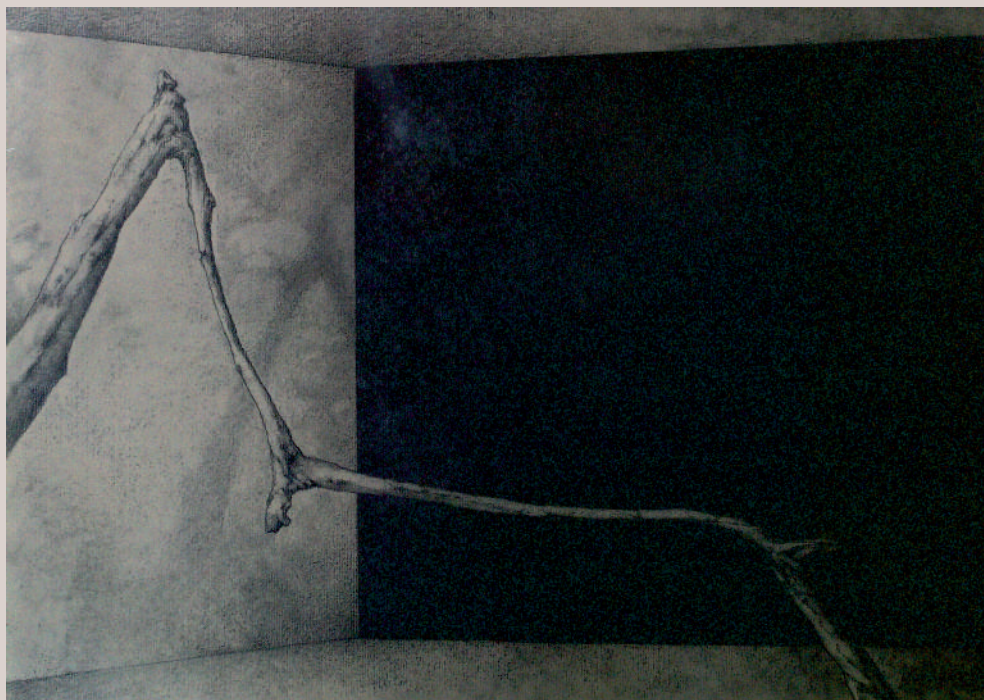
“La edad de oro” (esbós de cartell). 2005. Llapis. 42x30cm

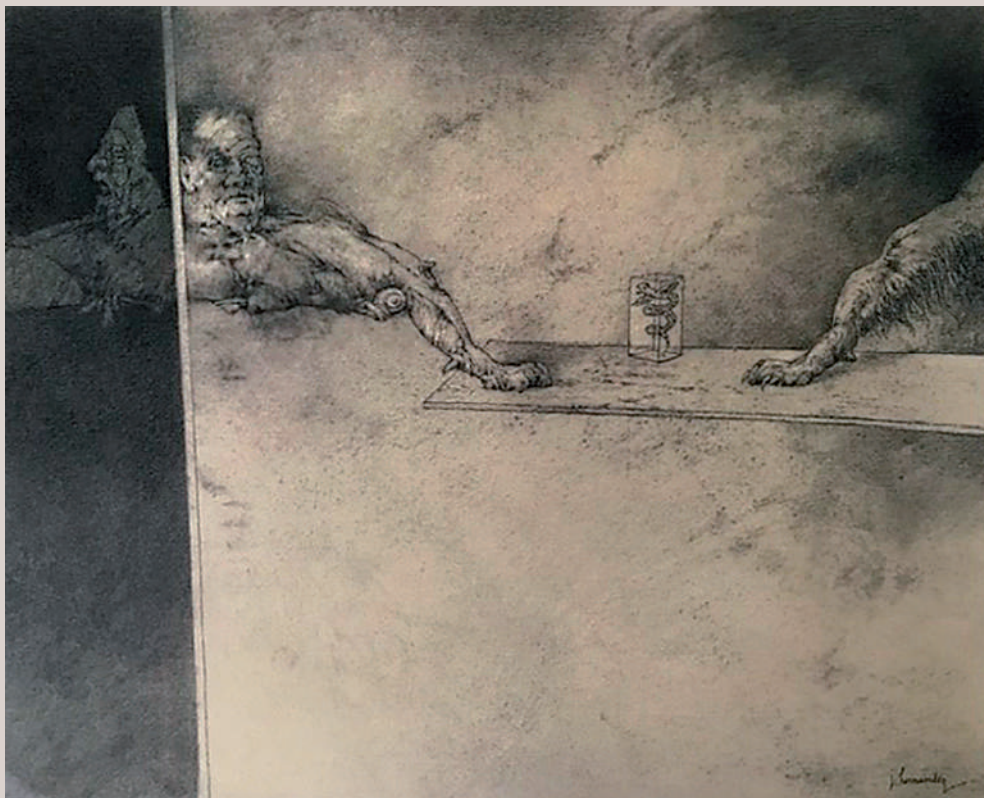
“Un chien andalou” (esbós de cartell). 2005. Llapis. 42x30cm

“Viridiana” (esbós de cartell). 2005. Llapis. 42x30cm

Darrere de la nit VII. 2007. Llapis i carbó. 25x35 cm

Cobdícia II. 2007. Llapis i carbó. 35x43 cm

Invicte. 2007. Dibuix. 24x16 cm

Porta nigra. 2010. Aquarel·la. 20x20 cm

Porta nigra II. 2010. Aquarel-la. 20x20 cm

Esbós Loewe 4C. 2011. Aquarel·la. 21x29,5 cm

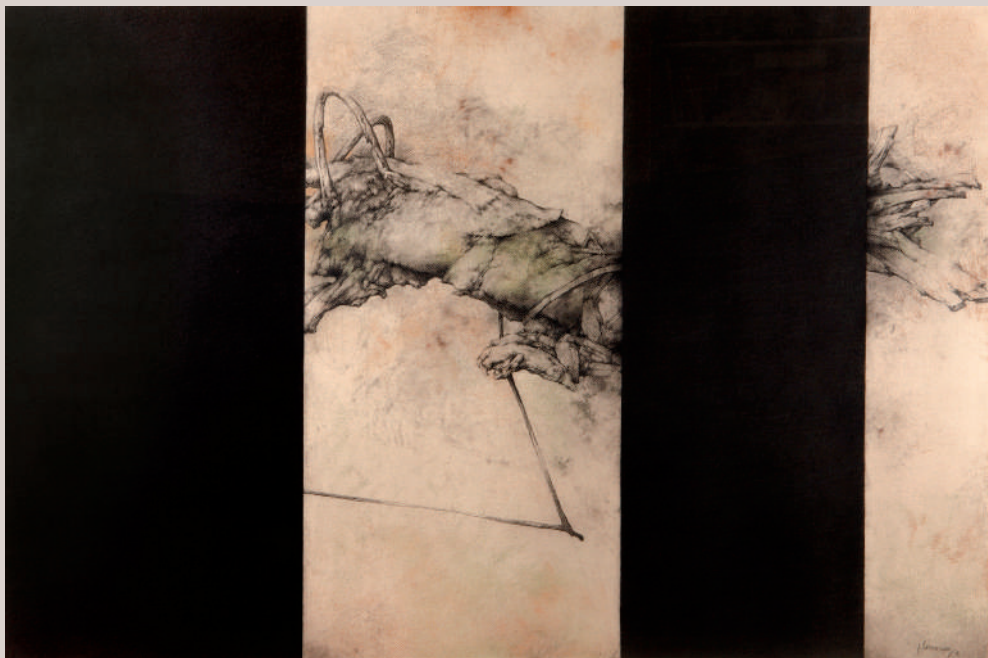
Esbós Loewe 3B. 2011. Aquarel·la. 21x29,5 cm

Esbossos Loewe 5-6. 2011. Aquarel·la. 21x29,5 cm

Àngel caigut IV. 2012. Llapis i carbó. 80x90 cm

Por en el bosc. 2012. Llapis i pastel. 80x120 cm

Arrel viva. 2002. Oli sobre llenç. 24x19 cm

Màscara velada IV. 2008. Oli sobre llenç. 24x19 cm

Fora qui fora III, 2008. Oli sobre llenç. 24x19 cm

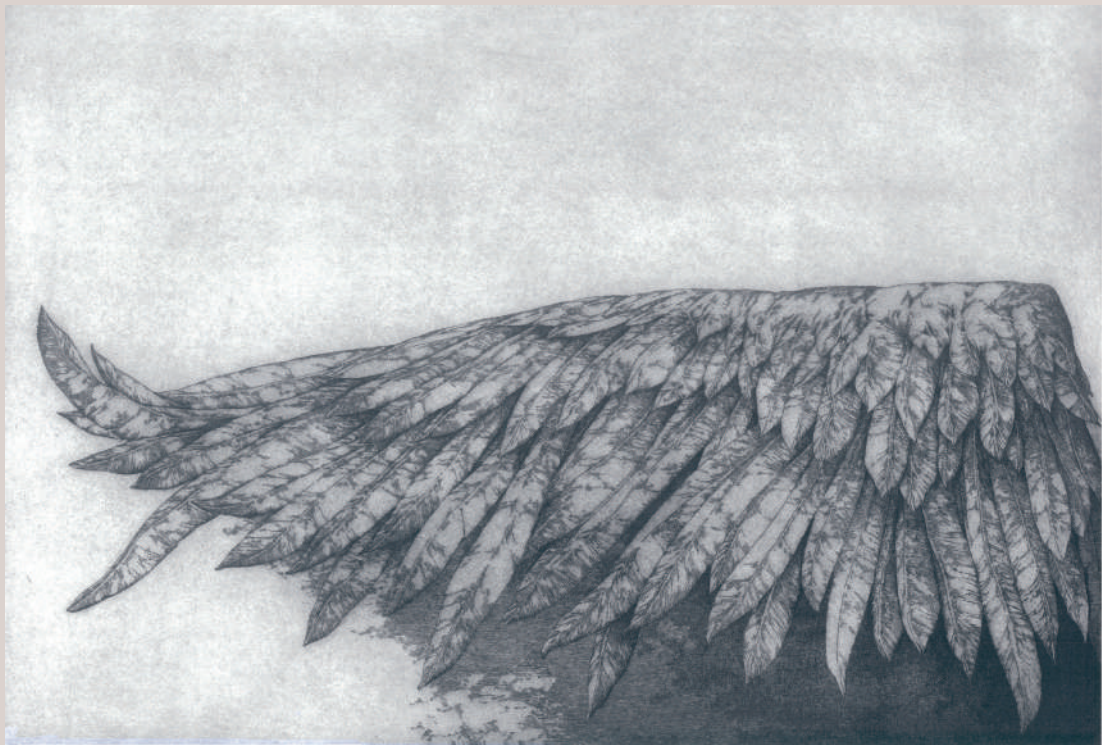
Fons d'escena IV. 2009. Oli sobre llenç. 24x19 cm

Fons d'escena III. 2009. Oli sobre llenç. 24x19 cm

Architettura I. 1979. Litografia, 61x47 cm

Àngel caigut II (díptic). 1994. Aiguafort, 50x70 cm

L'actor. 1995. Aiguafort. 15x12 cm

Pòrtic. 1998. Aiguafort. 50x35 cm

Les màscares. 1985. Dibuix. 12x8 cm

Figura alada I. 2000. Aiguafort. 35x25 cm

JOSÉ HERNÁNDEZ. APUNTS BIOGRÀFICS

José Hernández Muñoz, pintor, va nèixer el 5 de gener de 1944 en la Zona Internacional de Tànger. Pertanyia a una família arrelada en aquella ciutat durant generacions i procedent, sobretot, de la província de Cadis, però també de Saragossa i Àvila.

Artista guardonat amb diferents premis nacionals i internacionals a Espanya, Alemanya, Polònia, Bulgària, Itàlia i Noruega, a la seua extensa labor de pintor i gravador s'afegeixen els seus treballs com a il·lustrador de llibres, escenògraf i figurinista en projectes teatrals i cinematogràfics.

Va rebre formació en dibuix tècnic i va treballar, des del 1962, com a dibuixant en el Servei de Restauració de Monuments Històrics. Les primeres obres les va exposar en la Librairie des Colonnes, de Tànger, l'any 1962, però, a partir del 1964, resideix i treballa a Madrid i, des del 1980, comparteix residència i taller entre Madrid i Villanueva del Rosario (Màlaga).

Durant els anys d'estada a Madrid va entrar en contacte amb artistes com José Jardiel, Antonio Saura, Rafael Canogar o Manolo Millares, i amb poetes com Francisco Brines o Ángel González. Al 1966, a Madrid, trobem la seua primera exposició individual, en la Galeria Edurne.

Iniciat en les tècniques del gravat l'any 1967, des d'aleshores va produir una abundant obra gràfica en la qual abunden nombroses edicions de bibliòfil.

Al 1970, presenta una selecció d'olis, dibuixos i gravats en la galeria Deson-Zaks de Chicago i, a partir d'aquell moment, comença a presentar exposicions per tot el món.

Guardonat amb el Premi Nacional de les Belles Arts l'any 1981 i nomenat membre de la Reial Acadèmia de Belles Arts de San Fernando de Madrid al 1989, va ser també membre titular de l'Acadèmia Europea de les Ciències, les Lletres i les Belles Arts de París i membre d'honor de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Santa Isabel d'Hongria de Sevilla.

El 30 de juny del 2006 va ser nomenat fill adoptiu de la província de Màlaga i, eixe mateix any, guardonat amb el Premi Nacional d'Art Gràfic. També ha sigut premi Aragó Goya i premi Tomás Francisco Prieto, Fundació Casa de la Moneda 2007.

Entre el 2007 i el 2010 va dirigir la Calcografia Nacional i va seguir treballant sense interrupció entre Madrid i Màlaga, on va morir el 20 de novembre del 2013. La seua sepultura es troba en el Sacramental de San Justo de Madrid.

Ja al 2014 va rebre pòstumament el títol del premi a la Trajectòria Professional en Obra Gràfica (Museu del Gravats Espanyol Contemporani).

Se'n celebrà l'any 2015, a València, una exposició retrospectiva que va estar dividida entre dues seus: el Convent del Carme i la Fundació Xirivella Soriano. Posteriorment, l'exposició va ser exhibida a Madrid en la Reial Acadèmia de Belles Arts de San Fernando. L'any següent, Villanueva del Rosario (Màlaga) li va dedicar un espai permanent on s'exposa la seua obra.

A Dénia, al mes d'octubre del 2022, es va inaugurar la seua exposició itinerant "José Hernández. La raó del somni".

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE
AJUNTAMENT D'ALCOI

AJUNTAMENT D'ALCOI

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT
AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTOS

LA RAÓ DELS SOMNIS

José Hernández

Alcoi, 1 Febrer - 24 Març 2023

CASA DE CULTURA

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE

AJUNTAMENT D'ALCOI

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT

ALICANTE, ALICANTE
ALICANTE, ALICANTE